

Stanisław Kukawka, Andrzej Bokiniec

Michelin, gm. Włocławek, woj. włocławskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 17, 41-42

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MASŁOWOZ, gm. Krubieszów
woj. łódzkie
Stanowisko 15

patrz okres wpływów rzymskich

MGOSZÓZ, gm. Lisewo
woj. toruńskie
Stanowisko 2

Uniwersytet Mikołaja Kopernika
Instytut Archeologii i Etnografii
w Toruniu

Badania prowadził mgr Stanisław Kukawka /autor
sprawozdania/ i Tomasz Szczepański. Finansował WKZ
w Toruniu. Pierwszy sezon badań. Osada kultury
pucharów lejkowatych - faza IIIB.

Stanowisko usytuowane jest ok. 2 km na północny-wschód od centrum miejscowości Lisewo, na
wschodnim stoku rozległego mokradła. W wyższych partiach jest ono zniszczone przez głęboką orkę
oraz wybieranie żwiru i gliny. Badaniami ratowniczo-sondazowymi objęto odczyt przypuszczalnej zasięgu
osady.

Odkryto 113 m² /11 wykopów badawczych/. W części zachodniej, wyżej położonej, nieliczny
materiał archeologiczny występował jedynie w warstwie ormej. Wraz ze spadkiem terenu wyklinała
się warstwa kulturowa o podłożu torfowym. Większość warstwy dochodziła do 50 cm. Znacznie też
wzrosła zagęszczenie zabytków archeologicznych. W trakcie eksploracji tej warstwy odkryto po-
zostałości trzech jam o nieokreślonej bliżej funkcji oraz ślady szeregów dołków postępujących.
Materiał ruchomy reprezentowany jest przez ponad 2800 fragmentów ceramiki, 145 artefaktów krze-
miennych, kilka płyt szlifierskich, rozbiornik kamienny oraz nieznaczne ilości kości i polepy.

Biorąc pod uwagę stylistykę pozyskanego zbioru ceramiki, osadę wstępnie łącząc należy z
fazą IIIB rozwoju kultury pucharów lejkowatych z tzw. grupą mątewą tej kultury z silnymi wpły-
wami kultur strofy leśnej. Na powierzchni stanowiska i w warstwie ormej wystąpiły nieznaczne ilości
ceramiki wczesnośredniowiecznej.

Badania nie będą kontynuowane.
Materiały znajdują się w IAE UMK w Toruniu.

MICHELIN, gm. Włocławek
woj. włocławskie
Stanowisko 1.

Uniwersytet Mikołaja Kopernika
Instytut Archeologii i Etnografii
w Toruniu

Badania prowadził mgr Stanisław Kukawka i Andrzej
Bokiniś /autor sprawozdania/. Finansował WKZ
we Włocławku. Trzeci sezon badań. Osady z wczesnego
okresu epoki brązu i kultury pucharów lejkowatych
/grupa mątewa/, ślady osadnictwa z okresu wpływów
rzymskich i średniowiecza, kręgi plecionkowy o
nieokreślonej przynależności kulturowej.

Stanowisko położone jest na wyniesieniu wydymym i otaczającym je terenach podnokiych
nad rzeką Lubienką. Administracyjnie zlokalizowane jest na gruntach wsi Potok, niemniej ze wzglę-
du na upowszechnienie się w literaturze nazwy Michelin /określenie z lat 1962-63/ celowym wy-
daje się pozostanie przy niej.

Badania miały charakter weryfikacyjno-sondazowy w stosunku do badań Katedry Archeologii
UMK z lat 1962-63. Głównym celem była weryfikacja istnienia tzw. kręgu, ustalanie jego prze-
biegu i chronologii.

Wykopy o powierzchni 122 m² /8 wykopów badawczych/ założono u podnóża wydmy a miejscu
domniemanego przebiegu kręgu oraz na jej szczytach i stokach. Udało się uchwycić resztki kon-
strukcji drewnianych a także fragmenty rowu otaczającego wydmy. Wstępna analiza materiałów powa-

stwierdzić, że większość z nich /zabytki ceramiczne i krzemienne/ należy datować na wczesny okres spoki brązu. Stwierdzono również obecność ceramiki kultury pucharów lejkowatych grupy rąstewskiej i nieznaczne ilości ceramiki z okresu wpływów rzymskich i średniowiecza. Chronologię konstrukcji drewnianych - krużgał będzie można ustalić dopiero po wykonaniu analizy metodą C-14.

Badania, ze względu na dużą wartość poznawczą, winny być kontynuowane.

Materiały znajdują się w IAIiE UMK w Toruniu.

MOCIÓW, gm. Głogówek
woj. opolskie

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził: doc. dr habil. Włodzimierz
Wojciechowski. Finansował WKZ w Opolu. Drugi sezon
badań. Wielokulturowa osada kompleksu naddunajskiego.

Wykop o powierzchni 43,5 m² stanowił przedłużenie w kierunku zachodnim wykopu z roku 1981. W całej badanej strefie całość waz z rysującymi się na jego tle obiektami nieruchomymi zalegał na głębokości 0,30 - 0,90 m, a przykryty był wyklinującą się ze wschodu na zachód warstwą kulturową o maksymalnej miąższości ca 0,30 m /we wschodniej partii wykopu/, warstwą poniwelacyjną z dużą domieszką ceglanoego gruzu budowlanego, datowanego monetą na ostatnie lata XVIII wieku, o miąższości ok. 0,40 m we wschodniej partii wykopu i 0,60 m w zachodniej partii wykopu oraz warstwą omą o miąższości ok. 0,20 m. Warstwa kulturowa była przemieszana i zawiera materiał kultury ceramiki wstęgowej rytej, kultury ceramiki wstęgowej kłutej i kultury lendzielskiej. Odsłonięto i przebadano trzy jamy oraz 2° śladów po słupach, z których część, wraz z fragmentarycznie zachowanym rowkiem fundamentowym, układa się w zarys północno-zachodniej partii słupowego domu naziemnego.

Jedna jama wiąże się bez wątpienia z fazą nutową kultury ceramiki wstęgowej rytej. Dowodzą tego liczne zdobione ułamki ceramiki cienko- i grubościenną oraz liczne krzemienie, w których stwierdzono wyraźną dominację surowca jędrzajskiego podkrakowskiego.

Jedną jamę wiążąc należy z kulturą lendzielską. Wskazuje na to przede wszystkim jednoznacznie charakterystyczna ceramika /m.in. fragmenty cienkościennych amforek, profilowanych mis / oraz cechy morfologiczne i surowcowe materiału krzemiennego.

Jedna jama nie zawiera materiału ceramicznego, a nieliczne krzemienie nie stanowią elementu datującego.

Ujawniony fragment domu naziemnego, przecinający rowkiem fundamentowym jamę kultury ceramiki wstęgowej rytej, datować należy wg wszelkiego prawdopodobieństwa na czas trwania osady wczesnej fazy kultury ceramiki wstęgowej kłutej. Przemawiają za tym co najmniej dwa fakty, a mianowicie prostokątny /a nie trapezowy/ kształt tego domu oraz to, że w spągowej warstewce nawarstwienia kulturowego, mieszczącej się w obrębie zarysu domu, ujawniono jedyne w obrębie tego rocznego wykopu skorupy zdobione ornamentem kłutym, przy czym trzy spośród nich dały po sklejeniu fragment naczyńa gruszkowatego.

Z trzech jam pobrano próbki węgla drzewnych dla datowania metodą C₁₄. Uzyskano ponadto fragmenty przedmiotów kamiennych, nieliczne kości oraz polepy ze szczątkami organicznymi.

MOKRE, gm. Zamość
woj. zamojskie
Stanowisko 1

patrz wczesne średniowiecze